

Opendeurdagen in de Antwerpse theaterbuurt

REPORTAGE THEATER Antwerpen mag zich weer theaterstad noemen: met het festival Love at First Sight, vers jeugdtheater en een vernieuwde De Singel heropenden afgelopen weekend vele podiumhuizen.

Maandenlang geen publiek? Dan maar de Rode zaal vertrimmen, moeten ze bij De Singel gedacht hebben. De toneeltoeren werd vernieuwd en de oranje stoeljes kregen een make-over. Het Franse circusnoemen Phia Ménard mocht vrijdag de opgefrist theaterzaal inhuldigen. In haar voorstelling *Saisons sèche* zitten zeven vrouwelijke performers gevangen in een claustrofobische ruimte. Terwijl het plafond grillig op en neer dert, ontropen ze zich van onderdrukke meisjes tot vrijevochten strijders. Daarbij zetten ze het fe-

nomen 'Man' te kakken en slaan ze het patriërchaat neer. Dat laatste mag u letterlijk nemen: aan het eind wordt het papieren decor helemaal in stukken gescheurd. *Saisons sèche* wil graag een feministisch pamflet zijn, maar Ménard rijdt zich vast in een hoop stereotypen over gender en onderwerping. Best vreemd voor een kunstenaar die zelf als transvrouw door het leven gaat en talloze autobiografische voorstellingen maakte over transformatie.

Ook *Toneelhuis* opende na zes maanden stilte opnieuw de deuren.

Gekken & specialisten van theatercollectief Tibaldus is geen parodie op het coronabeleid, wel een straffe toneeltekst van Wole Soyinka. Daarin belicht de Nigeriaanse Nobelprijswinnaar twee manieren waarop een dictatuur kan ontstaan: via technocratische ontmenselijking of door een demagogische geroede die het volk rond zijn vinger windt. Regisseur Timeau De Keyser serveert de gruwel en het machtsmisbruik van Soyinka in zijn kenmerkende groteske en muzikale registij, wat een absurd steertje oplevert à la Beckett en lo-

nesco. In de epische apotheose, waarin Marjan De Schutter hoge toppen scheert, lukt dat bijzonder goed. Andere scènes missen scherpte door de soms wisselvallige accepterstaties. Wel geslaagd is de rol van zanger Sander De Winne, die alle regieaanwijzingen zowaar zingt.

Alles klopt in *De binnenkamer van Binta* (9+), een mooie voorstelling over verdriet en veerkracht. © Kathleen Michiels

Wat schuilt er achter de deur van *Kier*? © Illias Teirincx

slaagd spel met realiteit en fictie. Als enige Franse vraagt Gholamalizad: heeft deze groep spelers, ook al is iedereen geboren in een ander land, wel het recht om dit Iraanse verhaal te spelen?

Ook in *Kulturfaktorij Monty* stond een voorstelling gebaseerd op een filmscript, dit keer van Ingmar Bergman. En ook in *Na de repe-*

voorm is doordacht: wij bekijken hen vanop een tribune op de scène, terwijl zij de hele zaal bespelen.

Jong publiek
De theaterhuizen voor een jong publiek openden eveneens opnieuw de deuren. In *Kier* (4+) van Het Paleis staat er zelfs een rood exemplaar op scene. Achter die deur schillen weelden vol geheimen en gevaren, waar acteurs Hendrik Kegels en Kim Karssen door een kier naar lonken. Met wat ze er vinden, bouwen ze een droomwereld met een zingende maan en een ballet der planeten, giga boterhammen, voodoo en het dross-effect van een deur-in-deur. Aan verbedding geen gebrek, al heeft dit jonge duo in hun exploratie van het heele het entropie-idee iets te enthousiast omarmd: het oogt allemaal wat rommelig, de vele prikkelende scènes lijden onder een middelpuntvlindende kracht in plaats van elkaar te versterken.

In verschillende voorstellingen draait het om de dunne grens tussen 'echt' en 'gespeeld'

titie draait het om de dunne grens tussen 'echt' en 'gespeeld'. Lien Thys en Tim Bogaerts spelen een actrice en regisseur die na de repetitie verstrikt raken in een amoureuze web. Doen ze alsof of menen ze wat ze zeggen? Flirten ze met consent of zien we grensoverschrijdend gedrag? Thys en Bogaerts zijn nog maar net afgestudeerd, maar tonen in dit sprankelende duet hun spelerskwaliteiten. Ook de

Zo'n 500 meter verderop in De Studio presenteerde Aminata Demba haar eerste productie voor een jong publiek (9+) bij Laika: *De binnenkamer van Binta*. Daarin speelt Demba een meisje in een kindertehuis, dat wacht op het bezoek van

haar moeder voor haar verjaardag. In deze wervelende, muzikale vertelling toont ze zowel de stoere als kwetsbare kant van Binta, die via geuren en beelden herinneringen ophaalt aan de tijd waarin haar moeder nog wél voor haar kon zorgen. De sterke tekst van Hanneke Pauwe, de innemende vertolking van Demba, de live muziek van Sam Gyssels, de kastjes en schuifjes die nieuwe verhalen introduceren: alles

klapt aan deze mooie voorstelling over lief en leed, verdriet en veerkracht.

A separation: Iraans echtscheidingsdrama. © Anton Koenigs

Love at First Sight loopt nog tot 26 september. *Gekken & specialisten* (Tibaldus), *A separation* (Tg Stan), *Kier* (Het Paleis) en *De binnenkamer van Binta* (Laika) gaan nu op tournee.

Filip Tielens, Charlotte De Somvielle

Marjan De Schutter scheert hoge toppen in *Gekken & specialisten*. © Pieter Dumoulin

De Standaard/DS2 21/09/2020, bladzijden 2 & 3

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Standaard/DS2

